

๑๕๐๖

เล่ม ๑๔ ตอนที่ ๑๐๐ ราชกิจจานุเบกษา ๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๐๐

พระราชบัญญัติ
การขายยา (ฉบับที่ ๕)

พ.ศ. ๒๕๐๐

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๒ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๐๐

เป็นปีที่ ๑๒ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มี
พระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการ
ขายยา

เล่ม ๗๔ ตอนที่ ๑๐๐ ราชกิจจานุเบกษา ๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๐๐

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้
โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาผู้แทนราษฎร ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติ
การขายยา (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๐๐”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจาก
วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๕ แห่งพระราช
บัญญัติการขายยา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๔๙๘ ซึ่งได้แก้ไข
เพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการขายยา (ฉบับที่ ๓) พ.ศ.
๒๔๙๙ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๕ บุคคลที่ได้รับใบอนุญาตให้ประกอบธุรกิจ
การขายยาประเภท ง. ตามมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติการ
ขายยา พ.ศ. ๒๔๙๓ อยู่แล้วก่อนวันที่พระราชบัญญัติการ
ขายยา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๔๙๘ ใช้บังคับ ให้มีสิทธิที่จะ
ประกอบธุรกิจการขายยานั้น ๆ ได้ต่อไปอีกจนถึงสิ้นปี พ.ศ.
๒๕๐๑”

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พจน์ สารสิน

นายกรัฐมนตรี

เล่ม ๗๔ ตอนที่ ๑๐๐ ราชกิจจานุเบกษา ๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๐๐

หมายเหตุ:— เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ
เนื่องจากพระราชบัญญัติการขายยา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๔๙๘ ซึ่งได้
แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการขายยา (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๔๙๙
ได้มีบทเฉพาะกาลผ่อนผันให้บุคคลที่ได้รับใบอนุญาตขายยาประเภท ง.
อยู่แต่ก่อนวันที่พระราชบัญญัติการขายยา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๔๙๘
ใช้บังคับ มีสิทธิทำการขายยาได้ต่อไปอีกเพียงหนึ่งปี พ.ศ. ๒๕๐๐
เท่านั้น เป็นเหตุให้ผู้ที่ได้รับใบอนุญาตขายยาประเภทนี้ได้รับความเดือด
ร้อน กระทรวงสาธารณสุขได้พิจารณาเห็นควรจะผ่อนผันให้บุคคลพวก
นี้มีสิทธิทำการขายยาประเภท ง. ได้ต่อไปอีกจนถึงหนึ่งปี พ.ศ. ๒๕๐๑